

Bruxelles, den 29. juni 2026
(OR. en)

11304/26

**Interinstitutionel sag:
2026/0183 (NLE)**

**POLCOM 250
COASI 120**

FORSLAG

---

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 29. juni 2026

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.: COM(2026) 341 final

Vedr.: Forslag til
RÅDETS AFGØRELSE
om undertegnelse af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien

---

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 341 final.

Bilag: COM(2026) 341 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.6.2026
COM(2026) 341 final

2026/0183 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om undertegnelse af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den
Europæiske Union og Indonesien**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Indonesien er EU's 30. største handelspartner for varer på verdensplan og EU's femtestørste handelspartner i ASEAN i 2025, mens EU er Indonesiens fjerdestørste handelspartner og tegnede sig for 6 % af landets samlede handel. Den bilaterale handel mellem de to partnere beløb sig til 28,9 mia. EUR i 2025 med EU-eksport til en værdi af 10,2 mia. EUR og EU-import til en værdi af 18,7 mia. EUR. Indonesiens eksport til EU omfatter hovedsagelig landbrugsprodukter, uædle metaller, kemikalier, maskiner og apparater, fedtstoffer og olier samt fodtøj. EU's eksport til Indonesien er i vid udstrækning domineret af industriprodukter, herunder maskiner og apparater, transportudstyr og kemiske produkter. Den bilaterale handel med tjenesteydelser mellem EU og Indonesien beløb sig til 9,3 mia. EUR i 2024, hvor EU's eksport beløb sig til 5,8 mia. EUR, og importen beløb sig til 3,5 mia. EUR. I 2024 beløb EU's udenlandske direkte investeringer i Indonesien sig til 24,7 mia. EUR, mens Indonesiens udenlandske direkte investeringer i EU var på 1,3 mia. EUR.

Indonesien, der har været medlem af WTO siden 1995, nyder i øjeblikket godt af handelspræferencer med EU inden for rammerne af den generelle toldpræferenceordning, hvori landet er den næststørste begunstigede. I 2024 var 44 % af landets eksport til EU berettiget til nedsatte toldsatsener inden for rammerne af den generelle toldpræferenceordning. Indonesien vil imidlertid forlade den generelle toldpræferenceordning den 1. januar 2027 på grund af landets status som mellemindkomstland i den øvre tranche i de seneste tre år.

Den 23. april 2007 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger om en frihandelsaftale med ASEAN-landene. Målet på daværende tidspunkt var at forhandle en interregional frihandelsaftale på plads. Bemyndigelsen gav imidlertid mulighed for at føre bilaterale forhandlinger, hvis det ikke var muligt at nå til enighed om at forhandle i fællesskab, og hvis sådanne bilaterale forhandlinger var politisk acceptable og økonomisk meningsfulde.

Den 8. maj 2009 aflagde Kommissionen rapport til det daværende Artikel 133-Udvalg om vanskelighederne i forbindelse med forhandlingerne mellem EU og ASEAN, som begge parter var blevet enige om midlertidigt at indstille. Artikel 133-Udvalget anmodede Kommissionen om at undersøge mulighederne for individuelle bilaterale forhandlinger med en række ASEAN-lande, og i december 2009 tilsluttede Rådet sig denne tilgang.

Indonesiens præsident, Susilo Bambang Yudhoyono, og Europa-Kommissionens formand, José Manuel Barroso, besluttede i slutningen af 2009 at undersøge, hvordan handelsforbindelserne mellem EU og Indonesien kunne uddybes. De pålagde en visionsgruppe med repræsentanter fra Indonesien og EU at udarbejde anbefalinger til, hvordan forbindelserne kunne videreudvikles. Den 4. maj 2011 henstillede visionsgruppen til "indgåelse af en omfattende økonomisk partnerskabsaftale (partnerskabsaftale) mellem EU og Indonesien baseret på et frihandelsområde og på øget markedsadgang, kapacitetsopbygning og lettelse af handel og investeringer". Der blev lagt stor vægt på Indonesiens store potentiale med hensyn til størrelse, nuværende og forventede vækstrater, omlægningen af landets økonomi i retning af eksport fra fremstillingssektoren, nye tjenesteydelser, øget åbenhed og makroøkonomisk stabilitet. Komplementariteten mellem EU's og Indonesiens økonomier, hvor EU eksporterer meget anderledes varer til Indonesien end Indonesien eksporterer til Europa, spillede også en væsentlig rolle.

EU og Indonesien gennemførte en fælles screeningsundersøgelse for at fastlægge anvendelsesområdet og ambitionsniveauet for en fremtidig handelsaftale. Undersøgelsen blev afsluttet i april 2016 og viste, at forhandlingerne kunne føre til en handelsaftale i begge parter interesse.

Den 13. juli 2016 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede bilaterale forhandlinger om en frihandelsaftale med Indonesien. Forhandlingerne om en omfattende økonomisk partnerskabsaftale ("aftalen") mellem EU og Indonesien blev officielt indledt den 19. juli 2016 af den indonesiske handelsminister Thomas Lembong og EU's ambassadør til Indonesien Vincent Guérond. Den første forhandlingsrunde fandt sted i Bruxelles den 20.-21. september 2016. Forhandlingerne blev understøttet af en handelsbæredygtighedsvurdering. Efter en niårig forhandlingsproces og 19 forhandlingsrunder afsluttede EU og Indonesien forhandlingerne om partnerskabsaftalen den 23. september 2025.

Ud fra den bredere geopolitiske og geøkonomiske kontekst sender afslutningen af disse forhandlinger med den vigtigste ASEAN-økonomi et stærkt signal om EU's og Indonesiens fælles engagement i et regelbaseret handelssystem og om EU's vilje til at fremskynde sin dagsorden for åben handel og diversificering.

Med aftalen afskaffes tolden på over 98 % af toldpositionerne og tæt på 100 % efter værdi. 80 % vil blive liberaliseret allerede ved ikrafttrædelsen, og efter en femårig udfasning vil liberaliseringen nå op på 96 % af den bilaterale handel. Partnerskabsaftalen har også til formål at fjerne tekniske hindringer for handel med varer mellem EU og Indonesien. Med aftalen skabes et mere gennemsigtigt, forudsigeligt og omkostningseffektivt miljø, øget markedsadgang og reducerede omkostninger. Aftalen vil udvide mulighederne for tjenesteydere og investorer fra EU og Indonesien og sikre et mere forudsigeligt handelsmiljø. Partnerskabsaftalen fremmer handels- og investeringsstrømme mellem EU og Indonesien, men sikrer udtrykkeligt hver parts ret til at regulere med henblik på at nå legitime politiske mål. Den yder også direkte beskyttelse af 221 geografiske betegnelser for EU og 72 indonesiske geografiske betegnelser og indeholder solide forpligtelser vedrørende handel og bæredygtig udvikling.

De juridisk reviderede tekster til partnerskabsaftalen er nu offentliggjort og kan tilgås ved at følge dette link:

[Text of the agreements - Trade and Economic Security - European Commission](#)

Kommissionen fremsætter følgende forslag til Rådets afgørelser:

- Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien.
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien.
- Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien.
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien.

Vedlagte forslag til Rådets afgørelse udgør det retlige instrument til undertegnelse af partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forud for afslutningen af forhandlingerne om partnerskabsaftalen havde EU og Indonesien forhandlet en partnerskabs- og samarbejdsaftale på plads, som blev undertegnet i Jakarta den 9. november 2009 og trådte i kraft den 1. maj 2014. Aftalen danner grundlag for samarbejde på tværs af et bredt spektrum af politikområder, herunder menneskerettigheder og handel, og for regelmæssig politisk dialog og sektorsamarbejde.

Når partnerskabsaftalen træder i kraft, vil den eksistere side om side med partnerskabs- og samarbejdsaftalen som en specifik aftale og en integreret del af de overordnede bilaterale forbindelser mellem EU og Indonesien. De to aftaler indeholder ingen modstridende bestemmelser.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Partnerskabsaftalen er fuldt ud i overensstemmelse med Unionens politikker og vil ikke kræve, at EU ændrer sine regler, forskrifter eller standarder på noget reguleret område. I lighed med alle andre handelsaftaler, som Kommissionen har forhandlet på plads, yder partnerskabsaftalen fuld beskyttelse af offentlige tjenesteydelser og sikrer, at regeringernes ret til at regulere i almenhedens interesse bevares fuldt ud og udgør et grundlæggende princip i disse aftaler.

Desuden afspejler bestemmelserne i partnerskabsaftalen fuldt ud resultatet af EU's meddelelse om en gennemgang af den bæredygtige handelspolitik ("Handelspartnerskabernes styrke: sammen om grøn og retfærdig økonomisk vækst" af 22. juni 2022).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Materielt retsgrundlag**

Artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indeholder bestemmelser om forhandling og indgåelse af handelsaftaler som led i Unionens fælles handelspolitik. Artikel 91 og artikel 100, stk. 2, danner grundlag for at indgå aftale om internationale transportbestemmelser.

Eftersom partnerskabsaftalens vigtigste mål og elementer er den fælles handelspolitik og levering af transportydelser, er det materielle retsgrundlag artikel 207, artikel 91 og artikel 100, stk. 2, i TEUF.

Henset til genstanden for den påtænkte aftale er det hensigtsmæssigt, at Kommissionen fremsætter forslaget til Rådet.

- **Proceduremæssigt retsgrundlag**

I artikel 218, stk. 5, i TEUF fastsættes det, at hvis den påtænkte aftale ikke udelukkende eller hovedsagelig vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, forelægger Kommissionen Rådet et forslag. Rådet træffer afgørelse om bemyndigelse til undertegnelse af aftalen.

Kommissionen foreslår, at der gives bemyndigelse til undertegnelse af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien med forbehold af senere indgåelse heraf.

Det proceduremæssige retsgrundlag for forslaget til afgørelse om bemyndigelse til undertegnelse af den påtænkte aftale er artikel 218, stk. 5, i TEUF.

- **Unionens kompetence**

I overensstemmelse med Domstolens udtalelse 2/15 om frihandelsaftalen mellem EU og Singapore af 16. maj 2017 vil alle de områder, der er omfattet af partnerskabsaftalen, henhøre under EU's enekompetence og nærmere bestemt under anvendelsesområdet for artikel 91, artikel 100, stk. 2, og artikel 207 i TEUF. Domstolen udledte EU's enekompetence fra anvendelsesområdet for den fælles handelspolitik i henhold til artikel 207, stk. 1, i TEUF og fra artikel 3, stk. 2, i TEUF (på grundlag af påvirkning af gældende fælles regler, der er indeholdt i afledte retsakter).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Partnerskabsaftalen som fremlagt for Rådet omfatter ikke spørgsmål, der falder uden for Unionens enekompetence.

- **Proportionalitetsprincippet**

Handelsaftaler er det rette middel til at regulere markedsadgangen og de dermed forbundne områder af omfattende økonomiske forbindelser med et tredjeland uden for EU. Der findes ikke noget alternativ til at gøre sådanne forpligtelser og liberaliseringsbestræbelser juridisk bindende.

Dette initiativ forfølger direkte målene for Unionens optræden udadtil og bidrager til den politiske prioritet om "EU som en stærkere global aktør". Det stemmer overens med retningslinjerne for EU's globale strategi med hensyn til at samarbejde med andre lande og forny dets eksterne partnerskaber på en ansvarlig måde for at opfylde EU's eksterne prioriteter. Det bidrager til EU's handels- og udviklingsmål.

- **Valg af instrument**

Forslaget til Rådets afgørelse er indgivet i overensstemmelse med artikel 218, stk. 5, i TEUF, hvori det er fastsat, at Rådet vedtager en afgørelse om bemyndigelse til undertegnelse af internationale aftaler. Der findes ingen andre retlige instrumenter, der kan anvendes til at nå det mål, der er omhandlet i forslaget.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

Før og under forhandlingerne blev EU-medlemsstaterne desuden regelmæssigt underrettet mundtligt og skriftligt om de forskellige aspekter af forhandlingerne via Rådets Handelspolitikudvalg. Europa-Parlamentet blev også regelmæssigt underrettet og hørt gennem Udvalget om International Handel. De tekster, der blev udarbejdet under forhandlingerne, blev løbende rundsendt til begge institutioner under hele forløbet.

Sideløbende med forhandlingerne bestilte Kommissionen en [bæredygtighedsvurdering](#) vedrørende partnerskabsaftalen mellem EU og Indonesien.

I bæredygtighedsvurderingen, som blev afsluttet i september 2019 til støtte for forhandlingerne om partnerskabsaftalen, blev det undersøgt, hvordan handelsbestemmelser og handelsrelaterede bestemmelser i den partnerskabsaftale, der var under forhandling, kan

påvirke spørgsmål vedrørende økonomi, sociale forhold, menneskerettigheder og miljø i EU og Indonesien. Den byggede på den analyse, der blev fremlagt i bæredygtighedsvurderingen, der blev foretaget i 2008 til støtte for de interregionale forhandlinger om en handelsaftale mellem EU og ASEAN, og gav mere ajourførte oplysninger om og et klart fokus på de særlige karakteristika og potentielle virkninger af bilaterale forhandlinger med Indonesien alene. Vurderingen omfattede navnlig en mere indgående undersøgelse af de potentielle virkninger af partnerskabsaftalen i en række sektorer af særlig relevans for handelsforbindelserne mellem EU og Indonesien, herunder sektorerne for vegetabiliske olier og oliefrø, beklædning og beklædningsgenstande samt finansielle tjenesteydelser.

Samlet set blev det i bæredygtighedsvurderingen konkluderet, at en aftale mellem EU og Indonesien forventedes at have positive virkninger for begge parter og deres samfund på tværs af alle de vigtigste økonomiske indikatorer (BNP, velfærd, global og bilateral handel), og at deres sammenlignelige omfang var større i Indonesien end i EU på grund af forskellene i de to økonomiers relative størrelse. Den økonomiske model forudså en stigning i EU's velfærd på 2-2,4 mia. EUR og en stigning i EU's BNP på 2,5-3,1 mia. EUR. Den viste, at jo større en grad af handelsliberalisering, der opnås med aftalen, desto større er de økonomiske gevinster, der forventes for begge parter, hvilket gør det muligt at tilstræbe den størst mulige grad af liberalisering i forhandlingerne. Fjernelsen af ikketoldmæssige hindringer syntes at være en afgørende faktor for at fastlægge størrelsen af de forventede økonomiske gevinster, og rapporten understregede betydningen af at lægge særlig vægt på områder som sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger og tekniske handelshindringer.

Kommissionen udsendte et positionspapir om bæredygtighedsvurderingen den 26. juni 2020. Deri konkluderedes det, at bæredygtighedsvurderingen underbyggede argumenterne for at forhandle en ambitiøs handels- og investeringsaftale, og det gav vigtig viden om specifikke sektorer eller aktører, der kunne opleve negative virkninger, og som derfor skulle gives særlig opmærksomhed.

I forbindelse med bæredygtighedsvurderingen og under forhandlingerne gav Kommissionen civilsamfundsorganisationer mulighed for at blive hørt, stille spørgsmål og bidrage til en sund, evidensbaseret og gennemsigtig samfundsdebat, herunder gennem særlige civilsamfundsdialoger, en workshop med lokale interessenter i Indonesien, bilaterale møder, interviews og webbaserede undersøgelser.

Desuden har Kommissionen under forhandlingerne og i overensstemmelse med sin åbenhedspolitik på sit websted offentliggjort og regelmæssigt ajourført rapporter om forhandlingsrunderne, tekstforslagene, pressemeddelelser, faktablade og baggrundsinformationsmateriale.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Bæredygtighedsvurderingen vedrørende partnerskabsaftalen blev foretaget af et konsortium af uafhængige konsulentfirmaer under ledelse af Development Solutions og bestilt af Kommissionens Generaldirektorat for Handel.

- **Konsekvensanalyse**

Forhandlingerne om bilaterale frihandelsaftaler mellem EU og sydøstasiatiske lande var omfattet af [konsekvensanalysen](#) fra august 2009, der blev foretaget på tidspunktet for Kommissionens forslag til et forhandlingsmandat for og en frihandelsaftale mellem EU og ASEAN.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Partnerskabsaftalen er ikke omfattet af Refitprocedurer. Ikke desto mindre indeholder den en række bestemmelser, som vil forenkle handelen og handelsrelaterede procedurer samt reducere eksportrelaterede omkostninger, hvilket vil give flere små og mellemstore virksomheder (SMV'er) mulighed for at drive forretninger på begge markeder. Et særligt kapitel for SMV'er omhandler navnlig øget informationsudveksling og samarbejde med Indonesien om SMV-relaterede spørgsmål. Afskaffelse af told, herunder på elektronisk kommunikation, forenklete og digitaliserede toldprocedurer og mere kompatible tekniske krav vil mindske de eksportrelaterede omkostninger og gøre det muligt for SMV'er med lavere handelsmængder at konkurrere med større virksomheder. Dette øger også SMV'ernes evne til at deltage i forsyningskæder, digital handel og offentlige udbud og til at levere tjenesteydelser på det indonesiske marked. Partnerskabsaftalen fremmer også gennemsigtighed og anvendelse af internationale standarder for at lette markedsadgangen og sænke overholdelsesomkostningerne.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget berører ikke beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Unionen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Partnerskabsaftalen vil have økonomisk indvirkning på indtægtssiden i EU's budget. Det anslås, at den told, der gives afkald på, vil beløbe sig til mellem 630 mio. EUR og 700 mio. EUR om året, når partnerskabsaftalen er blevet gennemført fuldt ud. Skønnet er baseret på den gennemsnitlige import, der forventes i 2041, hvis der ikke indgås en frihandelsaftale.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Partnerskabsaftalen omfatter institutionelle bestemmelser, som fastlægger strukturen for gennemførelsesorganerne med henblik på en løbende overvågning af aftalens gennemførelse, anvendelse og virkninger.

I henhold til de institutionelle bestemmelser i partnerskabsaftalen skal der nedsættes et handelsudvalg, hvis hovedopgave vil være at overvåge og lette gennemførelsen og anvendelsen af aftalen. Handelsudvalget vil få til opgave at føre tilsyn med arbejdet i alle specialudvalg og arbejdsgrupper, der er nedsat i henhold til partnerskabsaftalen.

Handelsudvalget vil udveksle synspunkter om emner i forbindelse med gennemførelsen af aftalen med repræsentanter for civilsamfundet, der deltager i en civilsamfundsdialog.

Ved partnerskabsaftalen oprettes interne rådgivende grupper bestående af en afbalanceret repræsentation af uafhængige civilsamfundsorganisationer, herunder ikkestatslige organisationer, erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer samt fagforeninger, der er aktive inden for spørgsmål vedrørende økonomi, sociale anliggender og miljø. De interne rådgivende grupper kan fremsætte synspunkter og henstillinger vedrørende funktionen og gennemførelsen af partnerskabsaftalen og mødes mindst en gang om året.

Som fremhævet i meddelelsen "Handel for alle" afsætter Kommissionen stadig flere ressourcer til den effektive gennemførelse og håndhævelse af handels- og investeringsaftaler.

I november 2025 offentliggjorde Kommissionen sin femte årlige gennemførelses- og håndhævelsesrapport. Hovedformålet med denne rapport er at give et objektivt billede af gennemførelsen af EU's frihandelsaftaler, som fremhæver de fremskridt, der er gjort, og de mangler, der skal afhjælpes. Hensigten er, at rapporten skal tjene som grundlag for en åben debat og dialog med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og det bredere civilsamfund om frihandelsaftalernes virkemåde og gennemførelse. Rapporten offentliggøres en gang om året og vil dermed give mulighed for regelmæssig overvågning af udviklingen og for at registrere, hvordan de udpegede prioriterede spørgsmål er blevet behandlet. Rapporten dækker partnerskabsaftalen mellem EU og Indonesien fra og med datoen for ikrafttrædelsen.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Som følge af kapitel 2 i partnerskabsaftalen vil EU og Indonesien afskaffe tolden på over 98 % af toldpositionerne og tæt på 100 % efter værdi. 80 % vil blive liberaliseret allerede ved ikrafttrædelsen. Efter en femårig udfasning vil liberaliseringen nå op på 96 % af den bilaterale handel. Indonesien vil f.eks. fjerne høje toldsats på industriprodukter såsom motorkøretøjer (nuværende toldsats på op til 50 %), maskiner og elektrisk udstyr, lægemidler og kemikalier samt landbrugsfødevarer. Med aftalen vil EU's told på de fleste indonesiske varer, der eksporteres til EU, også blive fjernet eller væsentligt reduceret.

Kapitel 3 i partnerskabsaftalen indeholder oprindelsesregler, der sikrer, at kun varer, der er blevet væsentligt forarbejdet i EU eller Indonesien, kan drage fordel af aftalens toldpræferencer.

Kapitel 4 i partnerskabsaftalen vil hjælpe virksomheder, der handler med varer mellem EU og Indonesien, med at få deres varer lettere og hurtigere gennem toldbehandlingen. Det vil bidrage til at sikre en effektiv toldkontrol, så importerede varer opfylder alle importlandets regler, herunder krav vedrørende sikkerhed og respekt for intellektuelle ejendomsrettigheder. Aftalen indeholder navnlig bestemmelser om toldprocedurer, der skal overholdes ved grænsen, forpligtelser til at give let adgang til oplysninger om anvendte toldsats og fælles principper for toldlovgivningen.

Kapitel 5 i partnerskabsaftalen indeholder også en bilateral beskyttelsesmekanisme, som gør det muligt for EU og Indonesien at indføre midlertidige foranstaltninger, hvis en betydelig stigning i importen på præferencevilkår forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for deres indenlandske erhvervsgrænser.

Kapitel 6 i partnerskabsaftalen om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige anliggender omfatter fødevarerikkerhed og dyre- og plantesundhed. Herved bevares den måde, hvorpå EU vedtager og håndhæver sine fødevarerikkerhedsregler, uanset om de gælder for indenlandsk producerede eller importerede produkter. Aftalen bekræfter principperne i WTO's aftale om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige anliggender. EU og Indonesien vil styrke det fælles arbejde om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige anliggender for at sikre en hurtig indsats i nødsituationer i forbindelse med import og eksport af landbrugs- og fiskerivarer.

Kapitel 7 i partnerskabsaftalen har til formål at fjerne tekniske hindringer for handel med varer mellem EU og Indonesien. For nøglesektorer som elektronik, maskiner og energieffektive produkter anerkendes certifikater og prøvningsrapporter fra EU-baserede,

akkrediterede organer, hvilket fjerner behovet for dyr og tidskrævende fornyet prøvning og certificering i Indonesien. Partnerskabsaftalen omfatter også strømlinede mærkningsprocedurer. Partnerskabsaftalen sikrer bedre reguleringsmæssig gennemsigtighed og forudsigelighed, hvilket forbedrer interessenternes og myndighedernes muligheder for at give feedback om den anden parts udkast til tekniske forskrifter og giver tilstrækkelig tid til at tilpasse sig, inden de træder i kraft. Den giver også begge parter mandat til at vedtage og anvende relevante internationalt anerkendte standarder som grundlag for deres tekniske forskrifter. Et særligt bilag om motorkøretøjer til partnerskabsaftalen sikrer, at EU-køretøjer med FN-typegodkendelsesattester, der er identificeret i aftalen, ikke bliver omfattet af yderligere prøvnings- eller mærkningskrav i Indonesien, hvilket vil reducere omkostningerne og "time-to-market".

Ved partnerskabsaftalens kapitel 8 udvides også mulighederne for leverandører af tjenesteydelser og investorer fra EU og Indonesien, og der sikres et mere forudsigeligt handelsmiljø. Det vil navnlig sikre, at EU's leverandører af tjenesteydelser og investorer i de sektorer, der er udpeget i partnerskabsaftalen, ikke forskelsbehandles i forhold til deres indonesiske modparter. Det vil gøre det nemmere for EU-operatører at erhverve de licenser eller kvalifikationer, der er nødvendige for at levere deres tjenesteydelser, gennem klare, retfærdige og rettidige processer. Det vil sikre, at EU's leverandører af tjenesteydelser i visse sektorer ikke vil skulle have en lokal tilstedeværelse (f.eks. en filial), et vist antal operatører eller en vis værdi af transaktioner i Indonesien.

Partnerskabsaftalen fremmer handels- og investeringsstrømme mellem EU og Indonesien, men sikrer udtrykkeligt hver parts ret til at regulere med henblik på at nå legitime politiske mål.

Ved partnerskabsaftalens kapitel 9 sikres det, at den kapital, der er nødvendig for at gennemføre de transaktioner, der liberaliseres i henhold til aftalen – f.eks. etablering af udenlandsk ejede virksomheder – i praksis får lov til at bevæge sig fra EU til Indonesien og omvendt. Samtidig kan begge parter stadig anvende deres egne love og regler, hvis det er nødvendigt, f.eks. i tilfælde af konkurs eller i forbindelse med handel med værdipapirer.

Ved partnerskabsaftalens kapitel 10 skabes der et forudsigeligt, sikkert og retfærdigt digitalt handelsmiljø. Det sikrer navnlig frie grænseoverskridende datastrømme ved at forbyde uberettigede lokaliseringsskrav og forbyder told på elektroniske overførsler. Det indeholder bindende regler, der opbygger forbrugernes tillid og skaber retssikkerhed for virksomhederne og støtter innovation.

Kapitel 11 i partnerskabsaftalen indeholder regler, der sikrer, at procedureerne for tildeling af offentlige kontrakter er gennemsigtige, retfærdige og ikkediskriminerende for EU-virksomheder.

EU og Indonesien er blevet enige om effektiv beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i kapitel 12. Partnerskabsaftalen yder navnlig direkte beskyttelse af 221 geografiske betegnelser for EU og 72 indonesiske geografiske betegnelser, der omfatter landbrugsfødevarer såsom kød og ost fra EU og indonesiske krydderier og kaffe. Dette høje niveau af beskyttelse af geografiske betegnelser styrker eksportpotentialet i landbrugsfødevarer af høj værdi, sikrer eneret til at benytte betegnelsen og hjælper producenterne med at markedsføre varer af høj kvalitet.

Ved partnerskabsaftalens kapitel 13 sikres opretholdelse af effektiv konkurrencelovgivning i begge jurisdiktioner, som gennemføres af operationelt uafhængige myndigheder, der skal handle på en gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde under overholdelse af retten til forsvar. Aftalen indeholder også bestemmelser om samarbejde mellem myndighederne. Den indeholder regler om subsidier, karteller og statsejede virksomheder.

Kapitel 14 i partnerskabsaftalen udgør også et vigtigt skridt i retning af at åbne for handel og investeringer og sikre forsyningskæderne mellem EU og Indonesien inden for energi og råmaterialer.

Kapitel 15 indeholder en omfattende ramme for handel og bæredygtig vækst og udvikling med retligt bindende forpligtelser, der kan håndhæves gennem partnerskabsaftalens tvistbilæggelsesmekanisme. Partnerskabsaftalen udgør også en platform for dialog og samarbejde om handelsrelaterede miljø- og klimaspørgsmål, herunder i palmeoliesektoren. Den indeholder særlige bestemmelser om beskyttelse og forvaltning af naturressourcer, fastsætter forpligtelser med hensyn til skovbevarelse, biodiversitet, bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter og bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

Kapitel 16 i partnerskabsaftalen skaber en ramme for EU's og Indonesiens samarbejde om at styrke politikker og fastlægge programmer, der bidrager til udviklingen af bæredygtige, inkluderende, sunde og modstandsdygtige fødevarer-systemer.

I aftalens kapitel 17 fastsættes de grundlæggende principper og operationelle retningslinjer for økonomisk samarbejde og kapacitetsopbygning på de områder, der er omfattet af aftalens anvendelsesområde.

Den indeholder også et kapitel 18 om SMV'er og en række andre bestemmelser, der gavner sådanne virksomheder, f.eks. oprettelse af en fælles offentligt tilgængelig digital platform med oplysninger om, hvordan man får adgang til og driver forretning på hinandens markeder, oprettelse af SMV-kontaktpunkter, digitalisering af kommercielle aktiviteter osv.

Ved partnerskabsaftalens kapitel 19 fremmes gennemsigtige, koordinerede og evidensbaserede forskrifter, der overholder national lovgivning, støtter offentlige politiske mål og tager hensyn til virksomheders og interessenters interesser. Parterne skal navnlig offentliggøre en årlig liste over omfattende planlagte forskrifter med en redegørelse for formål og tidslinjer.

Ved partnerskabsaftalens kapitel 20 øges forudsigeligheden, ansvarligheden og retfærdigheden i handelsrelaterede forskrifter. Ved at sikre rettidig offentliggørelse, åben adgang til oplysninger, retfærdige administrative processer og uafhængige klagemuligheder styrker aftalen tilliden til de forskriftsmæssige systemer og mindsker usikkerheden for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne.

- **Undertegnelse og aftalens tekst**

Aftalens tekst forelægges Rådet sammen med dette forslag.

I overensstemmelse med traktaterne påhviler det Kommissionen at sikre undertegnelsen af aftalen med forbehold af indgåelse heraf på et senere tidspunkt.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1, artikel 100, stk. 2, og artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har forhandlet en omfattende økonomisk partnerskabsaftale ("aftalen") med Indonesien.
- (2) Aftalen bør sikre fremme af Unionens fælles handelspolitik, idet der indgås en omfattende økonomisk partnerskabsaftale med Indonesien.
- (3) Aftalen bør derfor undertegnes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien ("aftalen") godkendes herved med forbehold af aftalens indgåelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAG, SOM ALENE INDVIRKER PÅ BUDGETTETS INDTÆGTSSIDE

1. FORSLAGETS BETEGNELSE

Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om undertegnelse af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien.

2. BUDGETPOSTER

Indtægtspost (kapitel/artikel/konto): Kapitel 12, artikel 120

Budgetteret beløb for det pågældende år: (2026) **EUR 21 368 300 000**. Budgettet findes her: [Draft budget 2026 - GENERAL STATEMENT OF REVENUE](#)

(kun i tilfælde af formålsbestemte indtægter):

Indtægterne henføres til følgende udgiftspost (kapitel/artikel/konto):

3. FINANSIELLE VIRKNINGER

- Forslaget har ingen finansielle virkninger
- Forslaget har ingen finansielle virkninger for udgifterne, men har finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget har finansielle virkninger for formålsbestemte indtægter

Virkningerne er følgende:

(i mio. EUR, 1 decimal)

Indtægtspost	Virkninger for indtægterne ¹²	12 måneder	År 2027
Kapitel 12, artikel 120	630 mio. EUR	Forventes at træde i kraft i første halvdel af 2027	0

Efter foranstaltningens iværksættelse					
Indtægtspost	[N+11]	[N+12]	[N+13]	[N+14]	[N+15]
Kapitel/artikel/konto ...	700 mio. EUR	700 mio. EUR	700 mio. EUR	700 mio. EUR	700 mio. EUR

(Kun hvis der er tale om formålsbestemte indtægter, forudsat at budgetposten allerede er kendt):

¹ Beløbene pr. år skal være et skøn baseret på den formel eller metode, der er defineret i afsnit 5. I det første år udbetales det årlige beløb normalt uden modregning og ikke som pro rata.

² De anførte beløb er told (bruttobeløb). Med hensyn til de tilsvarende traditionelle egne indtægter, der skal betales til EU-budgettet, skal opkrævningsomkostningerne fratrækkes (25 % tilbageholdes af medlemsstaterne til og med 2027 og derefter 10 % som foreslået i COM (2025) 574).

Udgiftspost ³	År n	År n+1
Kapitel/artikel/konto ...		
Kapitel/artikel/konto ...		

Udgiftspost	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
Kapitel/artikel/konto ...				
Kapitel/artikel/konto ...				

4. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

5. ANDRE BEMÆRKNINGER

Dette forslag indebærer ikke yderligere omkostninger (udgifter) for EU's budget.

Partnerskabsaftalen vil have økonomisk indvirkning på indtægtssiden i EU's budget. Det anslås, at den told, der gives afkald på, vil beløbe sig til mellem 630 mio. EUR og 700 mio. EUR om året, når partnerskabsaftalen er blevet gennemført fuldt ud. Skønnet er baseret på den gennemsnitlige import, der forventes i 2042, hvis der ikke indgås en frihandelsaftale.

Der forventes indirekte positive virkninger i form af øgede ressourcer knyttet til merværdiafgift og bruttonationalindkomst.

---

³ Anvendes kun, hvis det er nødvendigt.